Tizedik üzenet

Istenes életet élni

Igeolvasmány: Péld 29,18a; 23,23; 20,27; 4,23; 10,12b; 17,9

I. „Mikor nincs mennyei látás, a nép elvadul" – Péld 29,18a:

A. A Bibliában *látás* egy rendkívüli látványt jelent; egy különleges fajta látásra, nézésre – egy dicsőséges, belső látásra, nézésre – és arra a szellemi látványra vonatkozik, amit Istentől látunk – Ezék 1,1. 4-28; Dán 7,1. 9-10. 13-14.

B. Ahhoz, hogy látásunk legyen, szükségünk van kijelentésre, világosságra és látóképességre – Ef 1,17-18a.

C. A mennyei látás vezérel minket, korlátoz minket, szabályoz minket, irányít minket, megőriz minket, forradalmasít minket, megtart minket a valódi egységben és bátorságot ad nekünk a továbbhaladásra – Péld 29,18a.

D. Amikor meglátjuk ezt a látást, az egész lényünknek van egy benső fordulata, és gondolkodásban, felfogásban és magatartásban megváltozunk.

E. A mennyei látás motivál minket, erőt ad nekünk, megtart minket, kitartást ad nekünk, bevisz minket az Úr naprakész munkájába, és az életünket értelemmel és céllal teljessé teszi – Héb 1,8; 12,1-2; Ef 3,11; 2Tim 1,9; 3,10; Jel 1,9; 3,10.

F. Mindenkinek, aki szolgálja az Urat, látással rendelkező embernek kell lennie; a benső látás forradalmasítani fogja annak a módját, ahogyan az Urat szolgáljuk – Csel 26,13-19; Róm 1,9.

G. A mennyei látás alatt Isten célállomása felé vagyunk irányítva, és az életünk Isten ökonómiája szerint van szabályozva – Fil 3,13-14; 1Tim 1,4.

H. Az a Biblia vezérlő látása, hogy a Háromegy Isten belemunkálja Önmagát az Ő kiválasztott és megváltott népébe annak érdekében, hogy a teljes lényüket átitassa az Isteni Háromsággal Krisztus Teste létrehozásáért és felépítéséért, ami az Új Jeruzsálemben teljesedik ki – Ef 4,4-6; Jel 21,2. 9-10.

II. „Igazságot végy és el ne adj" – Péld 23,23a:

A. Az igazság olyan valami, amit meg kell vennünk; valami, aminek ára van – 23a. vers:

1. A megvétel megköveteli egy ár megfizetését.
2. Ha kedvére akarunk tenni az Úrnak, és ki akarunk állni az igazság mellett, meg kell fizetnünk az árat – vö. Jel 3,18.
3. Ha a szíveink készek arra, hogy elfogadják az igazság szeretetét, és bármi áron megvegyék az igazságot, akkor áldottak leszünk – 2Thessz 2,10-11; Péld 23,23.

B. Az isteni igazság abszolút, nekünk pedig abszolútnak kell lennünk az igazságért, és fenn kell tartanunk az igazság abszolút jellegét – Jn 14,6; 18,37; 3Jn 3-4. 8:
   1. Abszolútnak lenni az igazságért azt jelenti, hogy az érzéseket félretesszük, figyelmen kívül hagyjuk a személyes kapcsolatokat, és nem állunk ki az én mellett – Mt 16,24-25; 1Pt 1,22.
   2. Az igazság az egyedülálló mérték, és nekünk az igazság oldalán kell állnunk, hogy szembehelyezkedjünk önmagunkkal; az igazság abszolút jellegét egyedül akkor lehetséges fenntartani, amikor önmagunktól megszabadulunk – Jn 8,32; 2Jn 2; 3Jn 3-4.
   3. Tisztelnünk kell Isten igazságát, az igazság útjára kell térnünk, és semmilyen módon sem szabad kompromittálnunk az igazságot – 2Pt 2,2.

C. Az isteni ökonómia kiteljesítéséhez abszolútnak kell lennünk a jelenvaló igazságáért – 1,12:
   1. A jelenvaló igazság az az igazság, ami jelen van a hívőkkel, amit már megkaptak és most a birtokukban van – 12. vers.
   2. A jelenvaló igazság magában foglalja a kijelentést Isten örökkévaló ökonómiájáról (Ef 1,10; 3,9), az Isteni Háromságról (2Kor 13,13; Jel 1,4-5), a mindent tartalmazó Krisztus személyéről és munkájáról (Kol 2,9. 16-17; 3,11), a kiteljesedett megelevenítő Szellemről (Jn 7,39; 1Kor 15,45b; Jel 22,17), Isten örökkévaló életéről (Jn 3,15-16), a gyülekezetről mint Krisztus Testéről (Ef 1,22-23) és az Új Jeruzsálemről (Jel 21,2. 10-11).
   3. A jelenvaló igazság magában foglalja az isteni kijelentés csúcspontját – azt a kijelentést, hogy Isten emberré lett, hogy az ember Istenné legyen életben és természetben, de nem az Istenségben –, hogy az létrehozza és felépítse Krisztus organikus Testét Isten ökonómiája betöltéséért, hogy a kort lezárja és Krisztust visszahozza, hogy a királyságát felállítsa – Jn 1,12-14; 1Jn 3,1-2; Róm 8,3; 1,3-4; 12,4-5; Jel 11,15.

III. „Az embernek szelleme Jehovától való szövétnek [lámpás], megvizsgálja a szívének minden rejtekét" – Péld 20,27:

A. Az ember szelleme Isten lámpása az ember bensőjében – Mt 25,1:
   1. Az ember újjászületett szellemén belül ragyogó világosság Maga Isten – 1Jn 1,5.
   2. Csakúgy, ahogyan egy lámpás világosságot tartalmaz és kifejezi azt, az ember szelleme arra teremtetett, hogy Istent tartalmazza és kifejezze Őt.
   3. Ahhoz, hogy az isteni világosság beragyogjon az ember belső részeibe, Isten Szellemének mint az olajnak át kell áztatnia az

ember szellemét (elegyednie kell vele) mint a kanócot, és együtt kell „égnie" az ember szellemével – Róm 8,16; 12,11.

4. Ha reagálunk a szellem ragyogására, a szellem szerint fogunk járni – 8,4.

B. Isten Szelleme egy lámpás is, hétszeresen felerősödve a ragyogásához – Jel 4,5:

1. Az újjászületett szellemünk most egy lámpás, amelyben Isten Szelleme lakozik, aki szintén egy lámpás.
2. Az ember szelleme és Isten Szelleme egyaránt lámpások, és együtt megvilágítják a belső részeket – Péld 20,27; Jel 4,5.
3. A szellem meg akarja világosítani a lelkünk minden részét.

C. Amikor gyakoroljuk a szellemünket, hogy helyénvalóan imádkozzunk, ott van egy lámpás, ami ragyog – Ef 6,18; 1,17-18; 5,8-9:

1. Amint imádkozunk, a szellemünk ragyogó lámpásként működik, ami a lelkünk minden részét vizsgálja – Péld 20,27.
2. Minél inkább gyakoroljuk a szellemünket imádságban, annál inkább megvilágosodunk – 2Kor 4,6:
   a. A lámpás ráragyoghat a gondolatainkra, az érzelmeinkre és az akaratunkra.
   b. A belső részeinket az Úr alaposan át fogja vizsgálni – Zsolt 139,23-24.
3. Egy ilyen imádságos alkalom után fényesnek és átlátszónak, Istennel megteltnek fogjuk érezni magunkat – Ef 5,8-9.

IV. „Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet; mert abból indul ki minden élet [Kecskeméthy: mert abból vannak az élet kimenetei]" – Péld 4,23:

A. A lélek maga a személy, de a szív cselekvő személy – Lk 1,66; 2,19. 51; Csel 11,23; Ef 3,17; 1Thessz 3,13:

1. Van valamink a benső lényünkben, ami képvisel minket, ez a képviselő pedig a szívünk – Lk 6,45; Jn 16,22; 2Kor 3,16.
2. Az Istennel való kapcsolatunk először a szívtől függ, mert a szív az a szerv, amely által kifejezzük magunkat, és amely által döntéseket hozunk, hogy elfogadjunk vagy elutasítsunk dolgokat – Csel 8,37; Róm 10,9-10.
3. Habár a szellemünk színtiszta, ami kifejeződik a szellemünkből, a szívünktől függ – 2Thessz 2,17; 3,5.

B. A szív a bejárat és a kijárat az egész lényünkhöz – Mt 13,19; 15,18-19:

1. A szívünkön keresztül jön ki a valódi lényünk, mert a lényünk forgalma a szívünkön keresztül történik – Lk 6,45.
2. A szellemünk a lényünk forrása, de a szívünk az átjáró, a bejárat

és a kijárat, amelyen át a forgalom a lényünkben áthalad – Mt 12,34-35.

3. Ahhoz, hogy helyénvaló keresztyének legyünk, gyakorolnunk kell a szellemünket, és védelmeznünk kell a szívünket úgy, hogy minden féltett dolognál jobban őrizzük azt – Péld 4,23.

C. A Példabeszédek 4,23-ban az „őriz" szónak fordított héber szó jelentése „védelmez":

1. Mindenek felett meg kell védelmeznünk a szívünket, mert belőle vannak az élet kimenetei.
2. *Kimenetelek* a Példabeszédek 4,23-ban eredetekre és forrásokra is utal kimenetelek mellett:
   a. Az élet kimenetei az élet kiáramlását jelentik – vö. Jn 4,14.
   b. A szív az élet eredeteivel, az élet forrásaival és az élet kimeneteivel van kapcsolatban – vö. Ésa 12,3.
   c. Annak a kútfeje, eredete, amik vagyunk – a valódi lényünké – a szívünkből áramlik ki – vö. Jn 7,37-38.

D. Azáltal védelmezzük a szívünket, hogy törődünk a szívünkkel és alaposan foglalkozunk a szívünkkel az Úr előtt az élet útja szerint; minél inkább foglalkozunk a szívünkkel, annál inkább védelmezzük a szívünket – Zsolt 26,2; 139,23-24; Péld 4,23; Róm 8,27; Jel 2,23; Mt 13,18-23; 5,8.

E. Ahhoz, hogy életben növekedjünk Isten épületéért, szeretnünk kell az Urat, figyelnünk kell a szellemünkre, és minden éberséggel védelmeznünk kell a szívünket, hogy az élet ösvényén maradjunk – 1Pt 1,8; 2,2. 5; 3,4. 15; Péld 21,2; 4,18-23; 5Móz 10,12; Márk 12,30.

V. „Minden vétket [. . .] elfedez a szeretet" – Péld 10,12b:

A. „Elfedezi a vétket, aki keresi a szeretetet; aki pedig ismét előhoz egy dolgot, elszakasztja egymástól a barátságosokat is" – 17,9.

B. Elfedni szeretet; felfedni nem szeretet – Jk 5,20.

C. Az elfedezés áldást hoz el, a felfedés azonban átkot – 1Móz 9,22-27:

1. Azok, akik felfednek másokat, elszenvedik az átkot.
2. Azok, akik mások bűneit, hibáit és hiányosságait elfedezik, áldást élveznek, nyernek és kapnak.

D. A szeretet mindent elfedez (1Kor 13,7a), nemcsak a jó dolgokat, hanem a rossz dolgokat is:

1. „Az elöljáróknak fel kell ismerniük, hogy a pásztorolásukban el kell fedezniük mások bűneit, nem szabad mások gonoszságát számon tartaniuk" – *The Vital Groups,* 72. oldal:
   a. „Bárki, aki felfedi a gyülekezet tagjainak hibáit, hiányosságait és bűneit, diszkvalifikálódik az elöljáróságtól" – 72. oldal.

b. „Ha felfedjük a tagokat az elöljáróságunk, pásztorolásunk alatt, akkor az semmissé teszi a kvalifikálásunkat, az alkalmasságunkat” – 72. oldal.

2. Isten szerint kell másokat Pásztorolnunk, minden vétket elfedező szeretettel – 1Pt 5,2; Péld 10,12b.

E. „Mindenekelőtt pedig az egymáshoz való szeretet buzgó legyen bennetek, mert a szeretet bűnök sokaságát fedezi el [Kecskeméthy]” – 1Pt 4,8.

© 2020 Living Stream Ministry